

[Lorentzen.]

med hensyn til de mange spørgsmål, de omhandler. Jeg tror, det må blive en blank afvisning.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Da mit partis ordfører, det ærede medlem fru Else Zeuthen, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på mit partis vegne gøre et par bemærkninger.

Jeg kan anbefale at stemme for det af socialministeren stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Det af mindretallet i betænkningen stillede ændringsforslag går som nævnt ud på, at den særlige hjælp i dispensationstilfælde kun kan gives til separerede og fraskilte kvinder, som ved separationen eller skilsmissemis har fået tillagt underholdsbidrag — og så skal tilmed ægtefællen være afgået ved døden. Det ærede medlem hr. Lorentzen siger, at det er et sikkert kriterium. Ja, det er rigtigt, men det bevirker, at den kreds, som overhovedet får en mulighed for i særlige tilfælde at få denne hjælp, bliver i høj grad indsnævret. Jeg erindrer i forbindelse med kommissionsbetænkningen „Den enlige Moder“ en enquete — man henvendte sig til et repræsentativt udsnit af enlige mødre i København — hvoraf det fremgik, at det kun var et forsvindende antal af disse mødre, der fik hustrubidrag. Det er en meget lille kreds, der får hustrubidrag, så den foreslåede ændring, der tilsyneladende ser nogenlunde acceptabel ud, er i virkeligheden helt revolutionerende.

Ud fra denne betragtning må jeg anbefale at stemme imod dette ændringsforslag, og jeg vil understrege, at bestemmelserne i lovforslaget om dispensationsbeføjelser i særlige tilfælde over for kvinder, der ikke er enker, er ret stramme. Beslutningen skal godkendes af to tredjedele af kommunalbestyrelsen, og den skal forelægges for folkepensionsudvalget, det i § 1, stk. 5, i lov om folkeforsikring nævnte udvalg. Heller ikke jeg ville være tilhænger af en generel hjælp til disse kategorier. Det, som er foreslået i lovforslaget, og som atter er understreget i betænkningen, er, at der kun undtagelsesvis kan ydes pension til andre enlige kvinder end enker, og denne dispensationsbestemmelse er jo sat ind i lovforslaget ikke mindst af hensyn til separerede og fra-

skilte i tilfælde, hvor ægteskabet kan have været med til at hæmme deres muligheder for at skaffe sig en selvstændig økonomisk eksistens. Jeg understreger stærkt, at det ikke er en generel ordning, og det bør det heller ikke være. 50erne er gode arbejdsår for kvinder; det er kun ganske særlige kategorier, som ikke vil kunne få et arbejde i disse år.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen var inde på, at udvalget har været interesseret i, at der blev skabt muligheder for en vis vejledning af enkerne og har koncentreret sig om, at der blev udsendt en oplysende pjece. Den højtærede minister har lovet at overveje dette. Jeg vil henstille, at denne pjece ikke blot bliver en pjece om, hvor de pågældende kan få hjælp i de forskellige tilfælde, sociale ydelser o. lign., men at den i det hele taget behandler enke-spørgsmålet og forlades og separeredes problem noget mere vidtgående, så at det understreges, hvilke muligheder de har for at komme ind i erhvervslivet, derunder muligheden for en vis omskoling om det er nødvendigt, for derigennem at bidrage til, at de også psykisk kan få en lykkeligere tilværelse som enker, lykkeligere for dem selv og formentlig også lykkeligere for de børn, de måtte have.

Baunsgaard: Det ændringsforslag, som ministeren har stillet og hele udvalget har tiltrådt, bringer, så vidt jeg har forstået, overensstemmelse mellem fradragsreglerne for folkepension og fradragsreglerne for pension til enker. Det er for så vidt konsekvent, at man forsøger at bringe en sådan overensstemmelse ind i loven, men det betyder desværre samtidig en konsekvent fastholden af den forskelsbehandling, der eksisterer vedrørende fradragsregler for pensionsindtægter, en forskelsbehandling, som jeg ved tidligere lejligheder har draget frem i det høje ting, og hvis urimelighed jeg desværre endnu en gang må benytte en given anledning til at understrege.

Der er også en anden ting, som bringer mig frem, og jeg beder i denne forbindelse det ærede udvalg, som har behandlet det foreliggende lovforslag, forstå, at jeg ikke specielt agter at skyde på dette udvalg, men at det er en mere principiel stillingtagen til tingets udvalgsarbejde, som jeg